

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia V. B. Virginis querela de irritâ venatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Vtque redūx varios, Mæander oberrat in orbes:
 Sic vagus ambages implicat ille suas,
 Pes vbiqumque bisulcus arat queis currit, arenas;
 Hic monumenta suæ linquit odora fugæ.
 Non plaga, non rubei formido plumea septi,
 Linea nec celeres detinet vlla pedes.
 Jam propior, propiorque inhiat Lycus, adde Lyciscam,
 Hinnuleumque capit, caprus vt vmbra fugit,
 O quoties hilari cornu spes credula prædam
 Claudit iò captam, nec tamen apta capi est!
 Denuò visa capi, fugit alite denuò cursu,
 Capta, nec apta capi, sed capit arte canes.
 Donec inexcussis se condat anabela frutetis,
 Abditaque ignoto seruet asyla specu,
 Ecquid ad hæc elusus Amor? suspirat anhele
 Corde trahens gemitus, ore bibens lachrymas;
 Aure pares haurit quas Virgo dat ore, querelas,
 Virginis exemplo doctus & ipse queri.
 Inhit (eo dicente graui flos omnis vt austro,
 Marcuit, ah! fluxis decolor vmbra comis)
 Scilicet egra metu quem cura exurit Amoris;
 Iste dolor flori Sirius ardor erat.

ELEGIA V.

B. Virginis querela de irritâ venatione:

1. B. Virgo de diuturna fugæ mora quasi expo-
stulat.
2. Optat rescire vbinam terrarum suis Hinnulus
degar.
3. Dolor de spe elusa.

VOX B. VIRGINIS.

Vos pressis Zephyrique, Notique filete subalis;
 Virginis vt iustas audiat æthra preces,
 Hæc mihi prima stetit nascentis gratia Verbi,
 Si fuga iam nati vota suprema rapit;

Quod

Quod placeat, nil est, raptum ni reddat IESVM.

Quo sine, digna Deo dona quis vlla ferat?

A quo primus honos, & desinet vltimus illo
In puero, rapto mors sub amore later.

Quisquis is es, blandi quem non trahit ardor IESV;
Durior es saxo, durior es chalybe.

Suspicio, an fallor? me qui sic deserit, Hinnus
Molliter irasci, si tamen odit amor,

Qui potis innumeris quem nescia venor in oris,
Vndique sic cœcâ fallere vota fugâ?

Nec capio, tot vt affectus, & retia solers
Expedij blandis insidiosa dolis.

Tot post vota, precesque, vel ærumtosa laborum
Tædia, venantis cur neget arte capi?

Hinnuleum vel gutta breui quem molliat imbri,
Non dolor immensis molliat vber aquis?

Dicite iam syluæ, vos hæc per conscia restor
Astra, quibus claro sol parit igne iubar:

Nunc vbi frondosam lassus iacet Hinnus ad vlmum?
Aut secat effræni frondea re gna pede?

Siue parat, propero cursu defessus & æstu,
Pascere fruge famem, pascere fonte sitim?

Seu potius seras vbi sol moribundus in horas
Occiderit, dulces suadet adire toros.

Tum saltem fuerit vacuo solamen amori:
Si negat arte capi, nosse quid Hinnus agat.

Sed quid nosse iuvat, quid agat? si me later absens,
Quo sine quidquid agam, me piget istud agi.

Seu potius quod agam, nihil est, vbi currit inani
Calle, labor: merces æqua laboris abest.

Hac amor ergo leuem cedro suspende pharetram.
Nam tua par sterili vana pharetra cedro est.

Ælac an inexhausto stat meta suprema labori,
Sola feræ casses, si tenet vmbra meos?

Hoccine sudori pretium, spesque vltima votis,
Vt malè dum venor; sit mala præda dolor?

Sed prædæ dolor instar erit, dum me fugit Hinnus;
Si memex Hinnulei restet imago mei.

Est aliquid sub corde spei spectare figuram :
Si minus hoc oculis spes sinat alma frui.

ELEGIA VI.

B. Virginis iustus de pueri sui molestijs
in itinere metus.

Quem peperit pulchrum læto sub sidere florem,
Denuò iam matri nascere sancte puer.
Denuò nascêris viduæ puer alme parenti,
Si sedeas isto blandus ut ante, sinu.
An niueis Amor huc celer aduolat aduena pennis ?
Auolat ah ! isto deuia vita sinu.
Scilicet infestus timor omnibus hostis ab oris,
Euibrat huc atrâ spicula cæca manu.
Meque minace præit passim mors aspera telo,
Et sequitur dirus, mortis ut umbra, dolor.
Vror enim, nudis si Sirius ardeat aruis,
Ignea ne Gnato torreat aura caput.
Vror, vbi densa frondescit ab ilice lucus.
Suspitor : hinc Gnatum cæca latebra regit.
Vror, vbi duris rubus asper inhorruit hamis,
Ne seges hæc lerhi sauciet hirta pedes.
Vror, vbi vasto fera fors fremit horrida saltu.
Ne qua ferox Gnatum distrahat vrsa meum.
Denique (materno Pietas ignosce timori :)
Fontica, & vna pij est causa timoris amor.
Quidquid vbiq; nocet, possit us nocere puello,
Imprimit hoc isti spicula senta sinu.
Testis erit quacumque gradum premo, riuus & herba :
Hæc mader, ab lacrymis crescit at ille meis.
Nec tamen his lacrymis, precibus neque flectitur vllis,
Ros vanaus lacrymæ, vana sed aura preces.
Nec patrias facilis, blandusque recurfar in oras,
Quem via longinquo calle terenda tenet.
Quod si fas fuerit volucris contendere cursu ;
Ibo, sequar rapido, quâ fugit ille, pede.

B

Si pe,